

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

I Sermo. LXXXVIII

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

¶ Dominica tertia post trinitatis

Deus ergo operā delicijs spūalibz que sunt opera sancta ⁊ mūda. De q̄bz in psal. Et nō illuminatio mea in delicijs meis. **Glosa.** Per delicijs per quas quidez delicias peruenit ad delicias sempiternas. De quibz **Sc̄n. lit.** dicitur. Prebebit inq̄t sc̄s ipe sp̄s. delicias regibz. id est. omnibus electis in regno suo habitantibz. Ad quas nos perducit ipse q̄ p̄ secula uiuit Amen.

Dominica tertia post trinitatis. I Sermo. LXXXVIII

¶ In peccatores re

Habitat. **Luce. xv.** Sicut dicit **Aug.** super **Johannem** **Atrulit** **christi** veritate vt doctor. mansuetudinē vt liberator. iusticiam vt cognitor. **Vult** dicere **Augustin.** q̄ sp̄s om̄ibz om̄ia factus est. Ignaris vt doctor veritatis. peccatoribus mansuetudo vt liberator. iustis merces vt cognitor. et meritorū inspector et ponderator. sicut de eo scriptum est. **Spiritus ponderator** est dominus. **Proverbiōz. xvj.** Cum igitur peccatores cognouissent christum doctore veritatis et mansuetū liberatore hoc est relaxatores ⁊ remissore humanitatis merito appropinquabāt ad eum scientes illud de eo. quia qui appropinquat pedibus eius accipiet de doctrina illius. **Deutro. xxxij.** Sicut horrabatur **Dauid** diu ante dices. Accedite ad eū et illuminamini. et facies vestre nō confundentur. **Et certe nō confundentur appropinquantes ad xpm.** quia nō repellat dominus plebem suā. sed recipiet eam. per gratiam suā quicūqz ad eum accesserit. sicut ipse de se dicit **Johan. vj.** Eum qui venit ad me nō eiciam foras. sed benigne recipiā ⁊ peccata dimitta. **Ad hoc enim veni in mūdū** vt quērerem et saluum facerem qd̄ perierat. **Unde dicit Augustinus** super **Johānem** in glosa super epistolam. **j. Thimo. j.** Qd̄ christū ad terram nō traxerūt merita nostra. sed peccata nostra. **Et Ambrosius** super **Lucam** dicit. Qd̄ christus iustus venit ad nos peccatores. vt et peccatoribus faceret iustos. p̄ venit ad impios. vt nos faceret pios. humilis ad superbos. vt et superbis faceret humiles. **Hec ille.** Verū licz christus ad hoc venerit vt peccatores lapsos repararet. errantes corrigeret. in-

firmantes adiunaret. vt dicit **Beda** super **Antic. libro. iij.** Ac per hoc iuste ⁊ sancte faceret. quia operi ad quod a patre missus fuerat insulteret p̄sertim peccatores ad se trahendo. quos vt benignius alliceret ad penitentiā. cum eis etiā manducare cōsueuerat. tamē pharisei zelo ducti inuidie cōtra christum molētes infidias de omnibus suis siue dicitis siue factis scandalifaciant omnia sinistre interpretantes calumniabantur. **Unde non valentes** facta sue benignitatis aliter inficere saltem inuenerunt contra christum peccatoribus cōuersantem dicentes. **Dic peccatores recipit.** vt dicit euangelium.

In illo tempore. Erant appropinquantes publicani et peccatores vt audirent illum. **In verbis istis** fit mentio de triplici persona. scz qui ea dixerūt. secūdo contra quē. tertio in cuius iniuriā. **Fuerūt em̄ dicentes** scribe et pharisei **Christi** autē fuit dei filius p̄tra quē ea dixerunt. peccatores autē qui ad xpm conuenerant magnā iniuriā et verbis illis patiebant. **Et sic tria hie sunt cōsideranda** q̄ fuerūt in istis tribz personis. **In phariseis** fuit zelus malus cum essent inimici xpi occulti. et h̄ triplicē vicij scz inuidie. murmuris. ⁊ detractionis. **Uñ** hic dicit. **Et murmurabant** scribe et pharisei dicentes. quod vtrqz fuit et inuidia. per modum detractionis. **In xpo** fuit mira patientia. prudentia. ⁊ benignitas. per modum pie miserationis. **In peccatoribus** fuit mira ⁊ deuota affectō. p̄ modū salutiferē ad deum cōuersionis. **Due tria** sictantur. Nam de phariseis dicit q̄ murmurabant de xpo q̄ recipiebat et respōdebat. de peccatoribus q̄ appropinquabant.

Dixi primo q̄ in verbis premissis describitur conditio phariseoz in quibz fuit zelus malus triplicē vicij. scz inuidie. murmuratōis ⁊ detractionis. **Christi** siquidez habuit in se tria elegantissima que iudei equanimiter ferre non poterant. cum essent p̄uersi ⁊ iniquitate pleni. scz sancta desideria. sancta verba. sanctissima opera. **Desideria** itaqz erant sancta. ita q̄ nō potuit aliquid aliud cōsiderare q̄ qd̄ deū patre scire velle. **Uñ** de eo dicit in **Psalmo.** **Desideriū anime eius** tribuisti ei. **Desideriū autē xpi** nō erat ali-

ud nisi salus animarum quam ipse in affectu suo fecit. ut dicit Innocentius quartus super psalmum allegato. et cum hoc gloriam dei patris Johannis. viii. Ego quero gloriam patris mei. Unde ipse in oratione sua quam in figura membrorum suorum fecerat. a voluntate paterna nolens discedere subiungit. Veritatem non sicut ego volo pater. sed sicut tu vis. Matth. xxvi. Secundo verba sua erant sancta et salubria. Unde Petrus dicit Johannis. vi. Ad quem ibimus. verba vite eterne habes. Et illi qui missi erant apprehendere christum ministri iudeorum redeuntes de sermone eius dixerunt. Nunquam sic locutus est homo sicut hic loquitur. Joh. vii. Ideo magister legis ipsorum licet callide temporis christum confessus est christum veracem esse in verborum suorum doctrina. Matth. xxii. Magister scimus quia verax es et viam dei in veritate doces. Tertio facta christi erant excellentissima. eo quod ipse fecit talia que nemo ante ipsum facere potuit neque fecit. ut dicitur Johannis. xv. Unde Nicodemus ad christum. Nemo potest hec signa facere que tu facis. Joh. iii. Pharisei igitur zelo nequicie infecti non valentes omnibus istis contrauenire saltem prout poterant christo in omnibus resistebant. Cogitationes enim et desideria sua interpretabant esse diaboli faceret. et intentione ista demonia eiceret. Unde dicitur est Luc. x. In beelzebub principe demoniorum eicit demonia. Quasi dicat. Iste non attendit gloriam dei. sed vanitatem dyaboli. Secundo verba sua peruerterat. Unde cum ipse diceret Johannis. viii. Si quis sermone meum seruabit mortem non videbit. ipsi statim asseruerunt ipsum dixisse. mortem non gustabit. Et iterum cum christus diceret. Soluite templum hoc et in triduo excitabo illud. Illi postea ipsum asseruerunt dixisse. in triduo reedificabo illud. Et sic de pluribus alijs. Tertio opera sua calaniabantur dicentes ea esse contra mandata dei. Unde illud. Non est hic homo a deo qui sabbatum non custodit. Johan. ix. Et his igitur patet quod iudei et pharisei ipsorum contra christi sancta desideria et cogitationes pacificas grauem habuerunt inuidiam. Contra eius facta et salubria verba habuerunt murmurationem. Contra eius sanctissima opera habuerunt detractionem. Et reuera

non minus hodie dyabolus ista facit per modernos phariseos et malos christianos. qui et si fide iuncti nobis sunt. operibus tamen valde diuisi. Iuxta illud apostoli. Confiitentur se nosse deum. sed per fidem. factis autem negant. Hii ergo mali pharisei et hodie in sancta ecclesia hoc triplici vicio contra bonos et electos dei. ac si contra christum tunc pharisei laborant. Inuident enim sancto apostolo electorum. Unde dicunt illud Sapientie. Grauis est nobis ad videndum. Sed Johannes dicit consolando tales. i. Joh. v. Nolite mirari si odit vos mundus. Quasi dicit. Nolite mirari si mali inuidet bonis cum canis domesticus inuidet extraneo. et qui miser est et pauper inuidet diuiti. ut dicit Bernhardus in libro de diligendo deum. Sic egyptii inuidebant filiis israel in egypto. videntes eos prosperari. ut dicit Exodus. Sic romanis prosperantibus inuidere ceperunt circuecentes nationes. ut fert Salustius libro primo. cap. i. Secundo vicio laborant hodie mali contra bonos murmurando. In figura cuius populus dure cervicis murmurabat contra Aaron et Moysem. ut dicit. Et ita autem murmur querela cum impatientia in his que homo debet ferre vel sustinere patienter. et committitur quandoque contra prelatum per inobedientiam. quandoque contra proximum per inuidiam. contra deum per displicentiam. Per inobedientiam murmurat omnes apostolus voluntatis nolentes subici prelo aut domino tempore. Cum tamen dicat Petrus. Obedite prepositis vestris. non tamen bonis sed etiam discipulis. i. Petri. ii. Et Paulus. Omnis anima sublimioribus potestatibus subdita sit. quonia sic est voluntas dei. Et ipse christus Qui vos audit me audit. Unde Moyse dicitur est. Non te reiciet sed me. Quanta autem fatuitas est murmurare contra illos. aut resistere illis qui vices dei gerunt. ut dicitur Romanorum. xii. et quod per sidio in pace et tranquillitate conquiescat. Nos dicit Hieronymus libro primo summos egyptios qui ingrati beneficiorum Joseph. filios eius seruituti adduxerunt. Sic illi asserunt se operibus eorum grauari. quorum meritis liberant. Secundi sunt qui murmurant contra proximum propter inuidiam sicut Saul non recto oculo aspicebat. Dauid dicens et murmurans. mibi dederunt

¶ **D**ominica tertia post trinitatis

mille et David decem milia. s. Reg. xviii. Sic fratres Ioseph oderunt eum nec poterant illi quicquam pacifice loqui. Beati. xxxvii. Sic iudei eum in inuidia Pilato tradiderunt Job. xix. Tertii sunt qui murmurant contra deum pro diuinitate quam habent de sua administratione seu mundi regimine quod facit circa homines. Sed hoc fatum est. quia dicit Seneca. Optimum est pati quod emendare non possis. et deum quo auctore circa pueniunt sine murmuratōe comitari. Dec ille. Balus miles est qui impatore gemens insequitur subreptiles artifices dedignant cum instruunt ab ignaris et inscis artis sue. nos sumus valde ignari de gubernatōe mundi. ideo debemus patienter tacere. Ecci. x. Vir prudens et disciplinatus non murmurabit. De quibus autem tem murmurat homines contra deum ponit Holgorb sup li. Sap. c. j. de quatuor. Primum quod temperat aeris eis non tribuit ad nuntium. Secundo quia prosperitate et aduersitate non distribuit in vita ista iuxta demerita et merita hominum. Tertio quod dominus frequenter mittit tribulationes et aduersitates in homines. Quarto murmurat inuoluntaria paupertatem sustinentes. de eo quod eis non tribuit si cur alijs diuitibus. Primi faciunt pro seipso quia impediunt propriam tranquillitatem et pacem non formando se diuine voluntati. ymo si sic esset sicut vellet mundus puer. quia vni placet tale tempus pro agro. alteri non placet pro alio negotio vel artificio. Nam proculano valet tempus pluuiosum. sed pro lutiugulo non valet nisi siccum. Narratur de quodam heremita qui impetrauit a deo tempus quale voluit. et tamen in orto suo nihil creuit. credebat ergo quod ita esset in toto mundo. Sed cum venisset ad alium heremitam inuenit habundantiam olei. Quasi inquit ergo quod ipse similitur non haberet in orto suo cur habebat tempus ad placitum suum. Cui ille respondit. ideo quia te sapientiore deo facere voluisti. cum tamen deus sciat quale tempus sit nobis oportunitum. Unde in ps. Pluuia voluntariam segregabis deus. id est iuxta voluntatem tuam donabis non iuxta nostram. Fert etiam de quodam agricola qui habundabat spem fructibus. et cum quereretur ab eo causa. Respondit. quia habeo tempus quale volo. hoc est quale deus dat. Pbeton fuit filius Pbeti qui peccat patrem ut posset veberere solem. Cui cum fuisset coecellus. ipse tanquam ignarus

quod veritatem solem ita supra a terra quod omnia infrigidabant. et quod ira baste quod oia comburebant. Ideo a Ioue percussus fulmine interijt. Refert Seneca libro primo de Dario. et Suetonius in libro de vita. xij. cesarum. quod Cayus cesar fecit solennissimum festum suis militibus. contigerunt tunc marina fulmina choruscationes et tonitrua. Iratus cesar mandauit contra deum Iouem sagittas in altum mittere. que descendentes multum pluuem occiderunt. Similiter filij israel quia murmurauerunt contra deum non introierunt in terram promissionis Numeri. xiiij. Unde Sap. i. Custodite vos a murmuratōe quod nihil prodest. Et. j. Loz. r. Neque murmuraueritis sicut quidam et illis Secundi sunt qui murmurant contra distributionem diuinam tam aduersitatis quam prosperitatis. Uident enim bonos deprimi. malos prosperari. Et quod periuria mendacia et alia scelera nil vident nocere malis aut bonis. posse virtutes. ut tangit Boetius li. primo de consolatōe. metro quinto. et lib. v. prosa. v. Et Claudia nus in maiori volumine in principio. Sepe mihi dubia traxit sententia mentem. De current mihi superi terrarum aut nullus in esset. rector et incerto fluere mortalia caelu. Iste erat murmur gentium philosophorum. Sancti etiam quadam admiratione videbantur de hoc dicere sicut Job. xxi. Quare impij viuunt sublimati sunt. confortatiq; diuitijs. Et Hieremie. xij. Quare impiorum vita prosperatur. bene est omnibus qui peruaricant et inique agunt. Item Psalmista. Usque domine peccatores gloriabuntur. Similiter Abacuc primo. Taces concubante impio iustior me se. Sed certe respondetur istis illud Gregorij. ii. Moral. cap. iij. super illud Job. xxi. Numquid non est perditio iniquo. Inuictus inquit ad debitam mortem currens effrenatis voluptatibus vitur. quia et vituli qui mactandi sunt in vberioribus pascuis relinquunt. e contra iustus a delectationibus transitorie iocunditatis restringitur. quia vitulus ad laboris usum deputatus sub iugo retinet. Et sic malus quasi per amena prata in carcerem peruenit. ut dicit Gregorius libro. vi. moral. ca. iij. Et ibi de agro desperato in quo nichil seminatur. Tertio murmurant quidam inter tribulationes quibus a deo flagellantur. Sed hoc est fatuum cum frequenter sint ad

profectū anime. sicut dicit Paulus. Cum infirmor tūc fortior sum et potēs. j. Cor. xij. Eccl. xxij. Infirmitas carnis sobriam facit aīaz. Unde in vitis patrū legit. Qcū quidā peteret a terciāna liberari. Respon- dit Johannes heremita. Rem tibi neces- saria cupis abicere. Quarto murmurant quidā de inuolūtaria paupertate. q̄ neces- sitate et nō virtute ad paupertatē coguntur. Sed certe istis dicendū est vt de necessi- tate faceret virtutē. scientes illud Jacobi ij. Deus elegit pauperē in hoc mūdo diui- tem in fide et heredē regni. Et iterum ps. Ego autē egen⁹ et pauper sum. dñs sollici- tus est mei. Si ergo dñs sollicitus est talīū quare murmurāt. cū sciat quid eis deficiat. Math. vij. Vincōr in ps. de malis. Qs si nō fuerint saturati et murmurabūt. Nō scinos nō sic. sed omnia sine murmuratiōe faciam⁹. vt dicit ad philippē ij. Tertio la- borant vicio hodie xpiani mali detrahentes bonis primi. Isti figurant per illā bestiam q̄ vidit Daniel habere tres ordines dentū. Dan. vij. Cui dictum est. Surge et comede carnes plurimas. Tres ordines dentū sunt tres modi detrahendi. Prim⁹ bona que facit homo diminuerē vel male exponere tanq̄ corrupta intentiōe sunt facta vel ex cōpaciōe ad aliū ostendere q̄ nō sit ita virtuose vel excellētē suū factum vt decebat. Secundus modus est defect⁹ oc- cultos de lege charitatis celandos publi- care et pponere. sub intentiōe famā delēdi. Tertius modus qui est pessimus. falsa crimi- na confingere et innocentib⁹ opponere. Istos dentes facit deponere beatus Petrus. j. Petri. ij. Deponētes omnē maliciā et omēz dolū et simulatiōes et inuidias et detraciōes. lac concupiscite. Et certe facile suadet apl⁹ lac cōcupiscere et detraciōes fingere. Lac dicit verba suauiā et charitati- ua. Dicitur naturales q̄ psitac⁹ potest doce- ri ad loquendū. sed tñ nihil aliud naturali- ter nouit loqui nisi verba salutarina. Unde legitur q̄ cum Carolus rex francie erra- ret in desertis. psitaci eū saluauerūt dice- tes. Abere cesar onicos. Unde Marcial⁹ Epigramatū. xij. Psitac⁹ a vobis aliorūz noīa discam. Hoc didici p me dicere cesar aue. Et quo infert Volgorh super librum Sapientie. ca. j. Q naturale est officium lingue amabilia loqui. et per cōsequens

innaturale est detrabere. Quare nobis cō- tra istud viciū triplex remediū est adhibē- dum. Primo ne detractionē faciam⁹. Se- cundo ne libenter audiam⁹. Tertio ne cū pusillanimitē timeam⁹. De pmo Jacobi q̄rto. Nolite detrabere alterutrū fratres. Et huius ratio est. quia detractor. similis est sepulcro fetido. De quo erit purridus et fetidus aer et venenosus. Unde in psalmo Sepulch⁹ patens est guttur corū. lignis suis dolose agebant. venenū aspidum sub labijs eorū. Patet autē q̄ hoc est valde ab- hominabile. Bern. super cantica. sermone xxij. dicit. Q detractor primū ostendit se vacuū esse charitatē. et charitatem in alijs extinguit. Et hoc est officīū dyaboli. Si- milis est detractor cuiā regi Breconum qui dicebatur Ladmus. de quo dicit Quodius libro. iij. Detrahātor phoscos. Quia seminauit in terra dentes serperinos et q̄ surrexerūt homines qui se mutuo occide- runt. Ita detractor nō nisi seminat pesti- mū semen. et quo inter homines oritur lites et bella. Unde Prover. vi. dicitur. q̄ septimū quod detestatur de⁹ est qui semi- nat discordias. Et Romanor. j. Detra- ctores deo odibiles. Ecce detractor similis est sepulchro fetido et venenato. filius dy- aboli in officio. et odibilis deo. Secundo providendū est nobis ne detrahentes au- diamus. Nam Bernhardus super cantica. sermone. lxiij. dicit. Detrahēte autē de- trahēte audire quid horū damnable est. non facile dixerim. et certe abominabi- le loqui cum homine infecto vel fetido au- belitus. Talis est detractor. Prover. xxiij. Abominatio hominū detractor. Unde de Augustino legit. q̄ voluit surgere a mensa audiens detractore secum sedente. Unde dicit. Si quis absentum vitā sol- rodere dente. Hanc mensam indignā no- uerit ipse sibi. Tertio providendū est ne de- tractionez pusillanimitē timeam⁹. multi- em per verba detractor. a bono propo- sito retardant. quod tñ est fatuū. quia post detractiones hominū despiciendos et com- temndos superamus. fm Gregorū libro vi. Moralū. cap. xvij. Et de hoc publice Boetius pmo de cōsola. prola. iij. Tenet ca de copia verboz. Verūtamē aduerbi- dū est illud quod dicit Gregor⁹ sup. l. scilicet. Q mel. ij. Sicut nostro studio nō debem⁹

nō h' viciū detractor

fm

Quinta tertia post trinitatis

excitare ne ipsi peccent. ita p sui malicia ex-
citatos debemus equanimiter tollerare.
vt nobis meritū crescat. Aliquādo autem
cōpescere ne dum mala de nobis dissemi-
nant. eorū qui audire nos ad bona opera
poterant corda innocentū corrupāt. Hec
ille. Hoc est dicere. Q interdū etiā talibz ē
obuiandū ne aliq ex eorū verbis scandali-
sentur. Nam sicut dicit in glo. Romanorū
cū. Hobis necessaria est scientia nostra.
sed proximis nostris fama nra. Hinc con-
cludit Augustin⁹. rñ. q. j. Polo. Q qui ne-
gligit famā crudelis est. Et quidam phus
legitur dixisse. Qui famā perdit nō habet
amplius quod perdat. Lancamus igitur
a detractione. vt dicitur Sapientie pmo.
Ab inuidia a murmuratione contra deū
et proximum.

Dixi secundo **Q**uā in verbis p-
missis tangitur patientia. prudentia. et be-
nignitas. per modū pie miserationis. Se-
quidē ipus in euangelio presenti ostendit
illas tres virtutes habere. Et pmo paciē-
tiam. Nam cū posset vlcisci in aduersarijs
suis. paciēter tamen iniuriā sustinuit. nul-
lam vindictam de eis expectando. Sicut
enī dicit Gregorius sup Ezechielē omes.
vñ. Pacientia vera est que et ipm amat que
poizat. Nam tolleraffe et odisse nō est vir-
tus mansuetudinīs sed velamentū furorē
Hec ille. Hoc autē fecit xps qui ita pacien-
ter tulit iniurias phariseorū vt ipos quoqz
diligere et pro eis oraret. Et quō non ora-
uit pro phariseis qui p crucifixoribus ex-
orauit. Auce. rñ. Ignosce illis inquit pa-
ter quia nesciunt quid faciunt. Hinc Au-
gustin⁹ in libro ad Probam viduam dicit.
Perfacile est vestem contempnā habere. in-
clinato capite incedere velum sup oculos
demittere. sed verū humilē patientia ostē-
dit iniurie. Legit de Alexādro in li. de nu-
gis phoz. Q cum Antigonus miles ei di-
xisset. Etati tue iam regnare nō conuenit.
Quasi di. Indignus es regno rōne etatis
et voluptatis. Ipe hoc patientissime tulit
Idem narrat in eodem libro de patientia
Iulij cesaris. qui cū grauius ferret calui-
cū. audiēs sibi dici a quodā milite. Faci-
lius est te cesar caluum nō esse qz me in ro-
mano exercitū timidū fuisse. ipse paciēter
tulit. Et de eodē cesare legitur in Lodi-
ce.

qui ita statuit. Si quis nomina nostra cre-
diderit vel maledicto lacescenda. cū nolu-
mus pene subicere. quoniā si ex leuitate p-
cessit cōtemnendū est. Si ex infania mise-
randū. id est. miseratione dignum. Si ab
inuidia remittendū. Sic xps fecit. et mul-
to amplius. qui per patientiā interdū in-
iuriam inimicorū contempsit. interdū mi-
serus est illis. interdū remisit eis dē. Unde
de eo scriptū est in Psalmo. Ego tāqz sur-
dus nō audiebā. et sicut murus nō aperi-
ens os suū. Secūdo habuit xps pruden-
tiā erga inimicos suos. in eo qz eis conue-
nientia dabat responsa. Sicut patet h de
dragma et oue per que probat se iuste et le-
gitime puerfari cum peccatoribz. cū ppter
eos lucrandos venisset. vt sicut mulier p-
ditam dragnā. et pastor ouem quē nō
meretur argui sed cōmendari. ita quoqz
ipe cōuersans peccatoribz merito deberet
excusari. Et ista est vera prudentiā quam
phus in pmo posterioz vocat solertiam.
que est promptitudo inueniēdi mediū.
vel aliquā certā rationē subito et excusati-
onem probabilem in nō prospecto tempore.
Et talem prudentiā multi legunt habuisse
se antiquorū. Unde refert Seneca libro
tertio de ira. Q cum legati Atheniensis
venissent ad regem Philipū. Ipe eorum
legatione benigniter audita fertur dixisse.
Dicite mihi quid possim quod sit gratū
Atheniensibz. Cui respondit Democra-
tes vnus ex legatis. Te inquit suspēdere
scz esset gratū Atheniensibz. Et cū circum-
stantes essent indignati et vellent in illum
irruere. Iussit rex illū incolumē dimittere
dicens ceteris legatis. Nunciare Atheni-
ensibz. multo supbiores esse qui illicita ita
dicūt qz qui ea impune audiunt. Quasi di.
Dicite Atheniensibz quia ipi tam altius su-
spensi sunt per superbiā mentis. ex quo no-
bis ita nūciant qz nos qui ita humiliter re-
spondemus. Ecce prudentia in respōsis.
Consumile narrat de Diogene. cui cum
lentulus attracta pingui salua inspūisset
in frontem qntum poterat extersit dicens
Affirmabo inquit omibz o lentule falli
eos qui te negant os habere. Idem fertur
alteri adolescenti spuēti in eum respon-
disse. Non irascor. s; dubito an irasci opoz-
teat. De Augusto etiā cesare in libro d nu-
gis phoz legitur. Q cum Tiberius ei lo-

quere q̄ multi de eo male loquerent. Respon-
dit. Nolumus indignari si de te quis
male loquatur. satis est si hoc habueris
ne q̄s nobis male facere possit. Ecce pru-
dens responsio ad iniurias. quā christ⁹ le-
gitur inimicis suis dedisse paciēter p̄ mo-
dū iuste reprehensionis. Tertio x̄ps habu-
it benignitatē p̄ modū pie miseratōnis ve-
re magna benignitas recipere peccatores
ad se. et cum eis ita familiariter cōversari.
Considerem⁹ tria ⁊ inueniemus maximā
benignitatē in x̄po. Et p̄mo conditiones
susipientis. q̄ iustissimus et null⁹ egens
Item conditōnes receptorū. quia vilissimi
peccatores indigni etiā pane quo vescerē-
tur. Tertio conditōnes et modos recepti-
onis. quia celeriter iugiter. et clemēter. Et
in his om̄ib⁹ notat benignitas pie misera-
tionis. De qua Romanoz. ij. dicit. Ignoras
quonia benignitas dei ad penitentiam te
adducit. Non dicit. maiestas. sapientia. ve-
ritas. et equitas. sed benignitas. Et ratio.
quia sapientia considerat culpam Job. xi.
Ipe nouit hominū vanitates. Maiestas
concitāt ad iram Deutro. xxxij. Uidit do-
minus et ad iracundiā concitatus est. Et
ait. Abscondā faciē meā ab eis. Item veri-
tas profert sententiā Prover. viij. Verita-
tem meditabit guttur meū. Itē eq̄tas in-
fert vindictā Isa. j. Deu cōsolabor de ho-
stibus meis. Nō est ergo peccatori recur-
sus ad sapientiā. maiestatem. veritatem. equi-
tatem. sed ad benignitatē que pie expectat
hominē peccatōrē ad penitentiā Eccl. viij.
Peccator centies facit malū. ⁊ p̄ paciētiā
expectat. Olim dicit peccator. Expectans
expectaui dominū. et intendit mihi. Sed
modo dñs expectat peccatōrē. Ecce quan-
ta paciētia. prudētia. et benignitas in x̄po
pie miseratōis. erga peccatores. Et t̄m de
secundo.

Dixi tertio q̄ in istis peccato-
ribus fuit deuora
affectio p̄ modū salutare cōuersionis. in
eo q̄ appropinquabāt ad x̄pm. Est autem
sciendū q̄ aīa peccatoris elongat a deo p̄
pctm. Dicit. ij. Quid inuenerūt in me pa-
tres vestri iniquitatis. q̄a elongauerunt se
a me. et ambulauerūt post vanitatē. ⁊ vani
facti sunt. Et q̄d de talibus dicit in Psalmo.
Lōge a peccatoribus salus. Et iterū. Ecce
q̄ elongant se a te p̄būt. Cū ergo aīa di-

misso dyabolo cui seruauit de filiis pecco-
rū in regione lōginqua Luce. xx. redierit
statim appropinquat ad x̄pm. ca tū in t̄pore
ut audiat illū. id est. ut ei obediat in om̄ib⁹
Unde Ecclesiastes. iij. Custodi pedē tuū
ingrediēs domū dei. et appropinqua ut au-
dias. Ista appropinquatio nō est pedibus
corporis sed affectibus mentis. ut ait Aug⁹.
Epistola. xxxij. Appropinquamus em̄ do-
nō ambulādo sed amādo. iter ad deū non
pedibus sed moribus. Ideo ipse clamat Ecce
stafici. xxxij. Transite ad me om̄es q̄ cōcu-
piscitis me. Sed certe nō potest quis ap-
propinquare x̄po nisi prius recedat a car-
ne mū do et dyabolo. Isaie. xxxij. Quem
docebit scientiā. ⁊c. Ablactatos a lacte sc̄z
carnalis voluptatis. Non sufficit enim ap-
propinquare deo qualitercūq̄. sed eo fine
ut audiat eū peccator. Debet em̄ peccator
libētissime audire om̄ia p̄cepta salutis. om̄ia
cōsilia. om̄ia etiā dura in penitentiā sibi
inūcta p̄ cōfessorē. Hoc d̄. hic. Erant ap-
propinquantes ut audiret Luce. xij. Om̄ia
plus suspensus erat audiens illū. Et tem-
plo ergo istoz et nos audiamus christum.
Et primo bona nobis inspirantē. Psalms.
sta. Audiat quid loquat in me domin⁹ de⁹.
Secūdo in alijs pdicantes. Luce. x. Qui
vos audit me audit. In pauperibus clamā-
tem. Matthei. xxv. Esuriui et nō dedi illis
mibi māducare. Taliter appropinquans
merebitur multa bona. Et primo gr̄e re-
cuperationē. Jacobi. iij. Appropinquare
deo et appropinquabit vobis. Secūdo
interne leticie delectatōz. Ps. Imnis om̄i-
nibus sanctis eius. filijs isrl̄ plo appropin-
quati sibi. Tertio mentis illuminationem.
Luce. xxij. de ceco q̄ cum appropinquauit
ad x̄pm. illuminauit eū. Quā in ps. Accedite
ad eū et illuminamini. sc̄z p̄ grām h̄ et in fu-
tura luce p̄ gloriāz. Quā nobis concedere
dignet. Amen.

¶ Dñica tertia post trinitatē. II
Sermo. LXXXIX

¶ Gloriosus est ange-
lis dei sup vno peccatore penitē-
tiā agente. Luc. xv. Lic homo
p̄ beneficio sue creatōis multū deberet di-
ligere deū. eo q̄ om̄ia p̄pter cum fecit. ut d̄.
Ben. j. Tamen p̄ beneficio recreatōis. sue
plus debet eū diligere. eo q̄ ipsum. nō ita